gaat echt goed. Ik word gevraagd voor tentoonstellingen, ik kan me compleet uitleven", zegt Mieke. "Zo goed zelfs dat ik maar één besluit heb: dit had ik vijftien jaar geleden al moeten doen." Frank, ondertussen een vaste waarde bij Thomas Cook geworden, noemt de beslissing van Mieke 'een essentieel onderdeel van zijn leven.' "Het voedt me enorm", zegt Frank. "Neem nu samen reizen. Iedere ochtend ga ik lopen, daarna bezoeken we een museum. Het is echt een levensstijl geworden. Ik zou de creativiteit van Mieke ook niet kunnen wegdenken." Heeft Frank ondertussen al professionele rust gevonden? Mieke: "Dit is niet zijn eindjob. Frank is té gedreven, een té grote doorzetter, om niet nog onder andere dingen zijn schouders te zetten. Frank heeft dat ook nodig, hij leeft van impulsen... dan kan hij bergen verzetten." Of Frank zelf actief met kunst bezig is? "Ik heb weinig frustraties, maar ik heb geen kunstenaarstalenten. Alleen denken doe ik creatief (lacht). Ik had graag een muziekinstrument kunnen bespelen, maar ik heb geen talent: voor mij klinken alle noten hetzelfde. Maar de interesse is groot. Van muziek over schilderijen tot theater en wijn: het doet me iets of het doet me niets. Ik zal niet snel een formeel waardeoordeel uitspreken, maar het raakt me wel." Of ook hij nog een grote levensdroom heeft? "Misschien aan de Iron Man in Hawaii deelnemen."

Autodidact Mieke Drossaert (55)

Mieke maakt doeken in warme tinten met subtiele tegenstellingen. Enerzijds zijn er de monochrome portretten in zwart-wit, anderzijds haar steeds omhoog kijkende 'madammekes en meneerkes' die eveneens reële personen zijn, maar subtiel onherkenbaar gemaakt.
Recent stelde ze enkele werken tentoon in de gebouwen van Thomas Cook, kaderend in het project 'Art@Cook', waar in totaal vier werknemers en twee 'partners van' hun verborgen kant aan de muur hingen. Deze verrassende expo werd door de werknemers van Thomas Cook enorm goed onthaald.

© Gerri Op de Beeck

Frank Van den Eynde:"Als traditionele industrie is de reiswereld te weinig innoverend. Alle nieuwigheden komen van buitenaf. Dat is erg, niet alleen persoonlijk, maar voor de hele industrie. We zouden meer moeten durven en het eens anders doen. Ik vind dat we te beknot zijn in onze professionele creativiteit."